

Any II - Núm. 50

6 novembre 1924

Subscripció:

Trimestre, 3'50

EL BORINOT

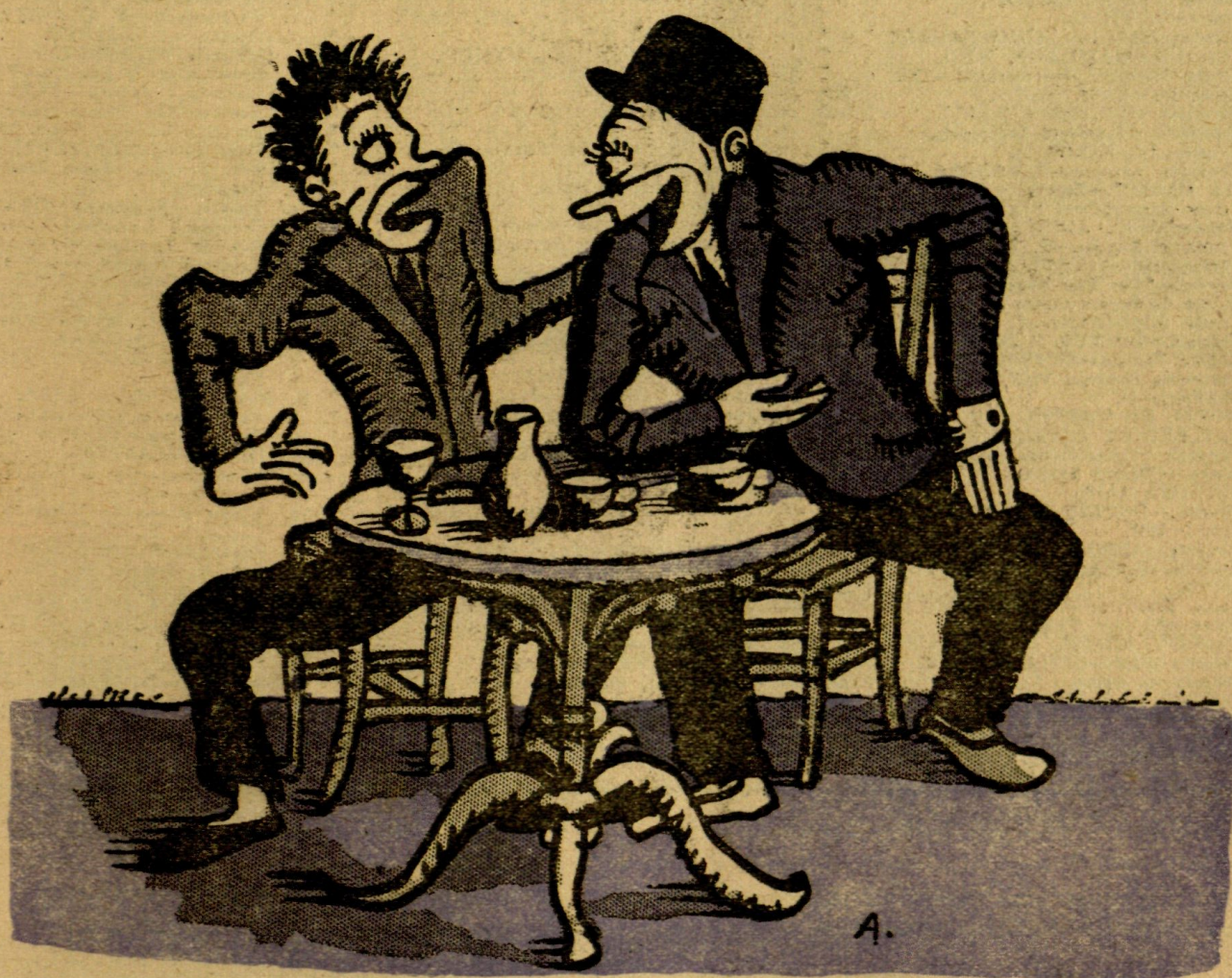
SETMANARI D'HUMOR
20 ems.

La corresp.^a a

l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

Aquest número ha passat per la censura militar.

(.)

—Almenys no em negaràs que passen els diaris per la censura.

UAB

Biblioteca de Comunicació
Biblioteca General

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

Carrer de Fernando

- " 13. Bomboneria Ribera.—FREDERIC RIBERA
24 i 26. Sastre, modisto i Camiseria.—BAS I TARRIDA
" 33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
" 34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.
53 i Call, 22. Sabateria.—LA INTERNACIONAL.

Carrer de Pelayo

- Núm. 1. Empresa Anunciadora.—Los Tirolenses.
" 1. Constructor d'Obres.—J. Miró Trepal.
" 1. Titah.—CADENAS.
1, pral. Modes.—CONDAL.
Núm. 1. Chambre D'Industrie Française.
" 1. Filats.—JOAN PRAT, S. en C.
" 1. ALEMANY & MILLER.
" 1. C. de Indústries Reunides.
" 1. Sastreteria.—ESTILO.
" 1. "Odeón" Fonògrafs.—L. PUJOL.
" 3. Cirurgia.—DR. JOAN TORRENS.
" 3. Dentista.—J. PONS CUBILES.
" 3. Malalties dels Ulls.—DR. DOLCET.
" 3. Algües Azoades.
" 3. Bar.—PATI BLAU.
" 5. Articles de Viatge.—A. Sánchez Beato.
" 5. Sabateria.—SANTIAGO PERALES.
5, entl. Centre Administratiu.—E. TESTOR.
5, entl. Joies Artístiques.—D. LLUELLAS.
5, pral. Institut d'Anàlisis Químics.
5, pral. Sastre.—J. VIDAL.
Núm. 7. Objectes Sanitaris.—JAUME SAURET.
7, pral. Fotografia.—NAPOLÉON, HIJO.
Núm. 7. Centre Mercantil Internacional.—Coll.
" 9. Específics.—CASA SERRA.
" 9. Farmàcia.—DOCTOR CULLELL.
9, entl. Associació d'Engeniers Industrials.
N.º 11. Calçats.—LA MINERVA.
" 11. Banyeres, Lavabos.—F. SANGRA.
11, pral. "La Mundial"—Segurs.
11, pral. Caixes Registradores "La National".
Núm. 2. Magatzems EL AGUILA.
" 4. Pasteleria Anglesa.—P. J. VERNIS.
" 4. Perruqueria.—AGUSTI ARROYO.
" 6. Sastreteria "Los Tres Regalos".
" 6. Mútua de Segurs contra Accidents.
" 6. Centre Administratiu.—J. Fabregat.
" 6. Cirurgia.—DOCTOR J. BIGAS.
" 6. Llibres Pautats.—C. Feyto Valero.
" 8. Pasteleria. Sucursal Victòria.
" 8. Mobiliari.—H. V.
" 8. HOTEL DE VENDES.
" 8. ESPLÉNDIDE PENSION.
" 10. Panyeria "Paños Ramos".
10, 1.º. Sastre.—PEDRO TORT.
10, 1.º. DOCTORA SAIS.
10, pral. Cirurgia.—DOCTOR F. MUÑOZ.
N.º 10. Sastre.—ISO.
" 10. Dentista.—ARBO.
" 12. Colmado.—J. CAMPS.
" 12. Loteria.
" 12. Anglo Espanyola d'Electricitat.
12, 1.º. Metge.—ALVAR PRESTA.
12, 2.º. Sastre.—V. CERDÓ.
N.º 14. Objectes d'Art.—GUILLEM PUIG.
14, 3.º. Consulat de Suisse.
14, 2.º. DOCTOR R. BARRIE.
14, 2.º. Companyia de Segurs "La Paternal".
14 i 16. Camiseria de Cervera.
14 i 16. Optic.—J. VILAPLANA.

- 14 i 16. DOCTOR P. HUGUET.
N.º 18. Expendeduria de Tabacs.
N.º 18. Joieria.—JOAN SILVAJE.
18, entl. Sastreteria.—SILVESTRE I S. GUITART.
N.º 20. Grans Magatzems Alemanyans.
20, entl. Peleteria "El Canadà".
20, 1.º. DOCTOR M. GIMYSO.
20, pral. Sastre.—J. BARRENA.
N.º 22. Butsers & C.ª "Madrid-Barcelona".
22, 1.º. Clínica.—SOJO PALLEJA.
22, entl. Sastreteria.—TUSET.
22, 2.º. Hostes.—PENSION "TUR".
N.º 24. Magatzems Alemanyans.
" 24. Joieria.—J. CALDERON.
" 24. Confeccions.—TORRES.
24, pral. Col·legi Catalunya.—Doctor L. Segalà.
24, entl. Advocat.—JOSEP BULBENY.
N.º 26. Gèneres Anglesos.—CORRETER I RIVAS
" 28. R. i Administració.—LA VANGUARDIA.
" 30. Gres, per a Cotilles.—Rodolf Martínez.
30, 1.º. Dentista.—A. MONTIA.
30, 2.º. Agent del B. Hipotecari.—M. Soriano.
N.º 32. Camiseria Royal.
32, entl. Cirurgiana Dentista.—M. E. FERRAN.
32, pral. Sastre.—COLOMER.
N.º 34. Goma i Celuloide.—FRANCESC CAPELLA.
34, pral. Sastre.—ARTIGAS.
34, pral. Patents i Marques.—EL PROTECTOR.
N.º 34. Sastre.—FERRER.
" 34. Impremta i Llibreria.—"ATHENEA".
" 36. Joieria.—"EL PELAYO".
" 38. Pateleria.—FORN DEL "CISNE".
" 38. Fotògraf.—F. Gausi.
N.º 40. Barreteria.—GASOL.
" 40. Bisuteria.—"LES BIJOUX".
" 40. Fotografia X.
" 40. Vies Urinàries.—DR. SERRALLACH.
" 40. Mobles.—THONET.
" 42. Banco Urquijo Catalán.
42, 2.º. Doctor J. Turell.
N.º 42. Anàlisis Químics.—DOCTOR TRUILLET.
" 44. Fotografia.—STUDIO MUNTANER.
" 44. Doctor Vilanova.
" 44. Societat Hispano Americana.
44, 1.º. Perruqueria.—CLAPES I PACO.
" 44. Joieria.—FUSET I GRAU.
" 46. Impremta.—LLIBRERIA RIBO.
46, 1.º. Plateria.—D. LAYRET.
46, 2.º. Metge.—ROSEND COLL.
N.º 48. Cirurgia i Ortopèdia.—PEDRO HOMET.
48, 1.º. Perruqueria.—MONTESINOS.
48, 2.º. Modes.—R. PLA.
N.º 50. Mobles.—FILLS DE J. OCHOA.
50, pral. Fotografia.—Eduard Photo Studio.
50, pral. Perruqueria.—PUIG.
50, 2.º. Asumptes Administratius.—A. MIRA.
N.º 52. Colmado MONTAGUT.
" 52. Llibreria Bastinos, Sc., J. Ruiz Romero
52, 1.º. Sastreteria.—RACKET.
N.º 54. Magatzems DAMIANS.
" 56. Articles Electricitat.—LUPREMA.
" 56. Fotografia Modern Stil.—MARINE.
" 56. Loteria número 13.
56, 1.º. Sastre.—TUNEU.
56, entl. Dentista.—S. CALPE.
N.º 58. Saló Cira-botes.
" 58. Fca. de Goyes.—Vidua de Magi Papiol.
" 58. Granja Royal.
58, 1.º. The Berlitz School of Languages.

- 58, 2.º. Patents de Invenció, Marques.
58, 1.º. Sastre.—CLOSA.
N.º 60. American Bar.
60, 2.º. Sombreros de Senyores.—MARTINEZ
60, 2.º. "Los Reyes" Bazar.—Antoni Ginesta.
N.º 62. Fotografia.—AMADEO.
" 62. La Maquinista HISPANIA.
" 62. Aceros HISPANIA.
" 62. Segurs.—"El Dia" Societat Anònima.
" 62. A. SANCHEZ MECA.
" 62. A. CARLOTA.
62, 3.º. Penya de L'Aire.
N.º 62. DOCTOR VIDAL FRAXANET.
" 62. SELLO PRIMA EXCELSIOR.
" 62. Dentista.—ORDONEZ MUTIS.
62, 3.º. Fortuna Segura.
N.º 62. "El Cine"—Redacció i Administració.
" 62. "La Prensa"—Id. id.
62, 4.º. La Contratación Urbana.
62, 2.º. MODES MAJO.
N.º 62. Joieria.—A. VALENTI.
62, entl. Caixa Postal d'Estalvis.
62, 1.º. Subdició de Segurs.—"La Covadonga".
62, 2.º. Pompos Fúnebres.—LA FENICIA.
N.º 62. Segurs.—"EL DIA".

Carrer del Call

- N.º 1. Ferreteria.—H. BATLLE.
" 1. Pasamaneria.—E. CLAVELL.
" 1. Brodats.—E. CALVET.
3 i 5. Camiseria BELLFORT.
N.º 7. Novetats per a Senyora.—PUENTE.
" 9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
" 11. Vestits.—"La Blanca Azucena".
" 11. Barrets.—BADES, Vidua Vifolias.
" 11. Puntilles.—JOSEP BORRAS.
" 11. Fca. Corbates.—Josep Roca Soldevilla.
" 11. Corseteria.
13 i 15. Plateria.—Magatzems JORBA.
N.º 17. Sederia i Llaneries.—Trémols.
" 17. Fca. de Xocolates.—LLUCIAN CUNILL.
" 19. Equips i Canastilles.—LA CORAL.
" 19. Modes.—CARMEN SUNE.
19, 1.º. DOCTOR C. VIVES RIBAS.
N.º 21. Lenceria.—H. BLANCO BAFIERES.
" 2. Modes.—D. LAGUNA.
" 4. Confeccions.—ANTONI BROGGI.
" 6. Camiseria.
" 8. Bisuteria.—VIDUA SALA.
" 8. Trajos per a nois.—BELLFORT.
" 10. Roba Blanca.—TERESA MARC.
10, entl. JOAN ULLASTRES.
12 i 14. Electricitat.—LA ROYALTI.
N.º 16. Lenceria.—CASA TRIUS.
" 18. Tomàs Marinelli.—"Città Di Venecia".
" 20. Camiseria FLOTATS.
" 22. Productes Natura Kneipp.
" 22. Fca. de Articles de Pell.
" 22. Sastre.—PESCADOR.
" 22. Calçats.—LA INTERNACIONAL.
" 24. Electricitat.—JUAN PETIT.
" 26. Modes.—Au Bon Marché.
" 26. La Imperial.—MADAME ALIVES.
" 28. Farmàcia.—DOCTOR VELLVE.
28, pral. Antiguitats.
N.º 30. Camiseria.—JAUME DEULOFEU.
" 20. LAFONT.

RAMON SUNYER

JOIER

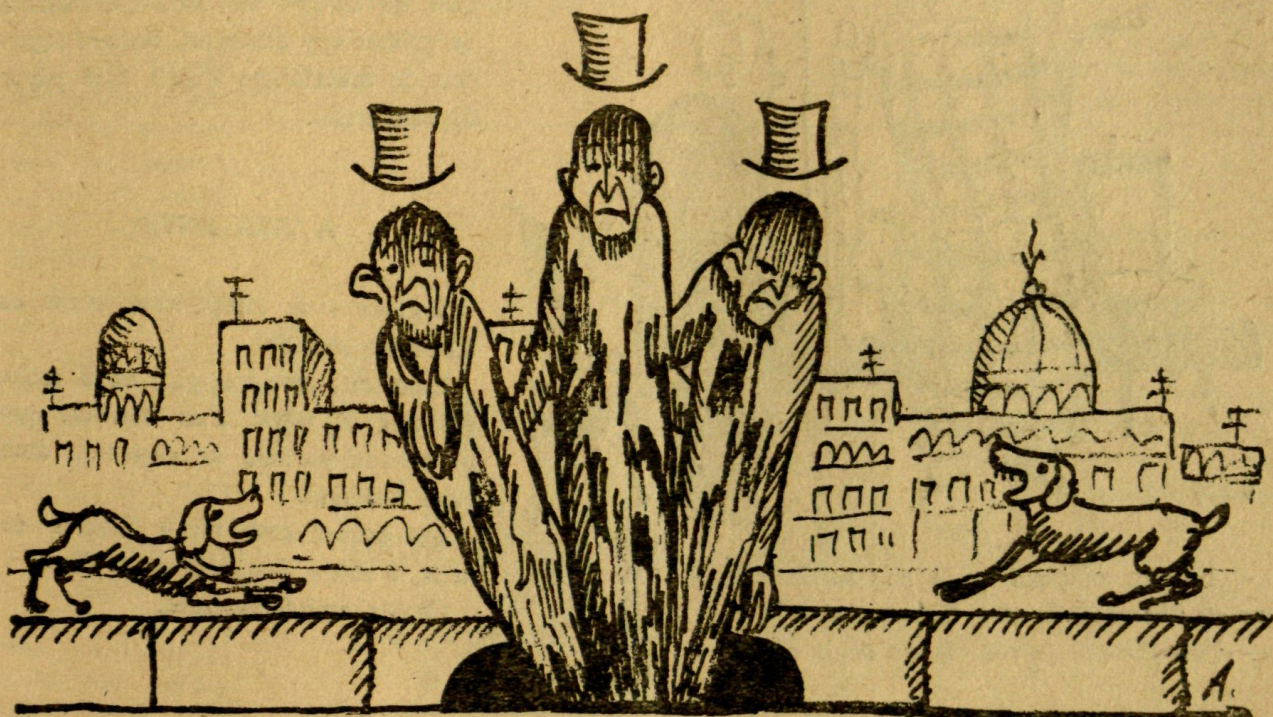
Corts Catalanes, 643 — BARCELONA Telèf. 813-S. P.

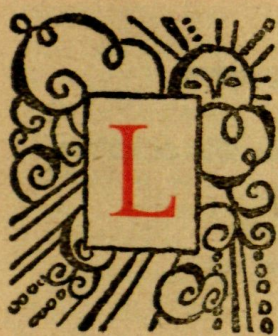
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Establiments MARAGALL

Passeig de Gràcia, 95 — BARCELONA

L'ESTIUET DE SANT MARTÍ

La naturalesa mai no és banal, sempre les seves coses tenen molt de sentit. En obres humanes sol passar d'una altra manera; n'hi ha de molt perfetes, però també n'hi ha moltes que són olles, i encara esquerdades; i no cal que citem exemples.

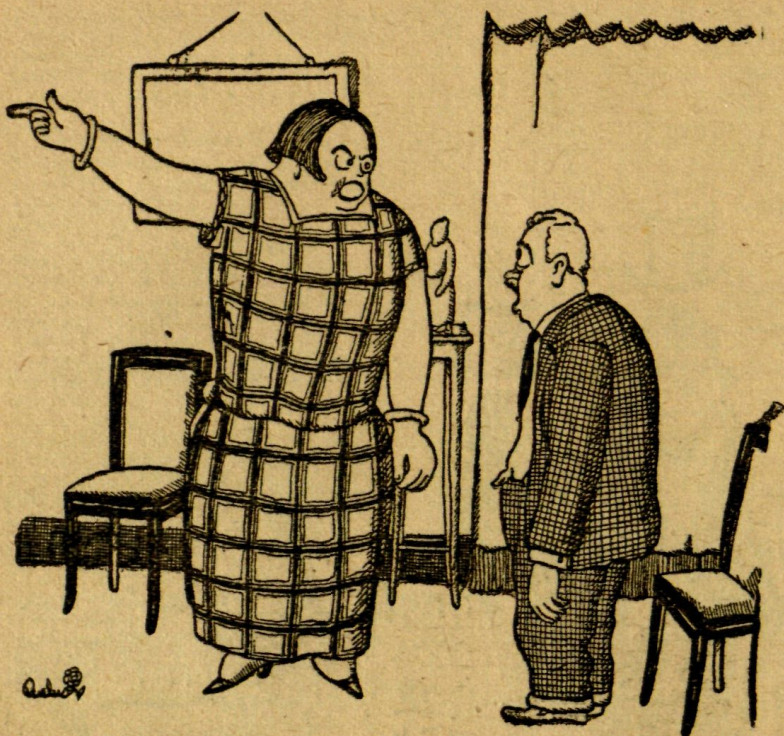
Veieu? Ara som a l'estiuet de sant Martí. Fa un temps primaveral, quin benestar! el món apar un crom de Xauxa. Surt la gent atrotinada dels seus cataus, i, com que la terra està a punt de mel, tan quieta i beatífica, tan suau, «quina vidassa»! pensen. I es diuen: podem lliurar-nos, tranquil·lament, als deports més segurs i inofensius: a veure si encara hi ha alguna papalloneta, o algun ocellic per caçar; podem fer qualche menjadeta; unes festes de repartiment de premis. I així.

Però el sol hi fa broma, i la lluna també: és l'engany de la mort, és l'estiuet de sant Martí, que posa una mulladeta d'aigua amb sucre als llavis del xaruc atrotinat, abans d'anar-se'n al calaix.

Ve el canvi d'estació, s'atansen els freds crusos, s'acaba el temps de les xefles, del córrer al camp lliure, de l'anar en cos de camisa, dels espitregaments desvergonyits: l'hivern escombria totes aquestes impertinències i ens fa posar en regla, però abans d'entrar a aquest canvi, la terra que tant ens estima—i que tant ens estimem—ens allarga, amorosa i pròvida, el mantell de Sant Martí.

Ara no fem com aquells xarucs atrotinats, que surten de llurs cataus—tal vegada perquè els empenyen cap a fora el munt de ratotes, tòtils i escorpins que s'hi belluguen—i que, en trobar-se amb la bonança de l'estiuet de sant Martí, pensen: això és Xauxa! Estiguem amatents, al primer cop de fred, al primer buf de neu, a la primera batzegada, a tirar la llenya al foc.

FLEURY.

—Aquesta minyona no la puc sofrir més. Au, Martinet, tu que ets l'home de la casa, treu-me-la!

—Vols dir que jo sóc l'home de la casa?

S'ensenyen els peus i les pantorri-
lles i es fan petons als senyors de cer-
ta edat.

El passeig es fa a camades per la
Rambla, i el to superfi el dona un sè-
quit no menys nombrós d'estudiants
de primer any d'Institut, fumant cigar-
rets de matafaluga lligats amb paper
de regalèssia.

A VINT ANYS

Botines amb ulls, com abans es
duien les cotilles.

Camisons amb trampa i en la ratlla
del mig el retrat d'un botifler, que
té donada paraula de casament amb
paga i senyal.

Un barret amb mitja Sibèria de
pells, o mitja Boqueria de fruites.

Cotilla amb eixamples.

M O D E S

A UN ANY

La principal moda de les criatures, a aquesta
edat, és de semblar-se als seus pares.

Les senyores com cal vesteixen els seus nenets
de blanc, color en què ressalten molt més les ta-
ques. Els barrets es fan amb vel per millor dis-
simular les crostetes i altres debilitats dels an-
gelets.

Algunes mares, devotes de l'economia, i encara
més de la seva comoditat, prometen vestir d'hà-
bit... les criatures que han de venir. L'acostumat
en semblants casos és el de la Mercè, que és del
color de la llet que tan sovint tornen els querubi-
nets a dida.

L'experiència té demostrats els avantatges de
la bossa.

Les mares que no tenen mainadera deuen
proveir-se de butxaques per les bosses buides i
d'amagatall per les plenes.

A DEU ANYS

Vestit curt d'aprofitadures, amb sacsons per la
creixença.

A TRENTA ANYS

El mateix de l'edat anterior, portat amb un xic
més de descarament. A primera hora del matí,
va molt bé el vel a la cara i el llibre de missa.

A QUARANTA ANYS

Es de gran moda tenir una filla de quinze.
Però que no passi de quinze.
Que sempre en tingui quinze.
Si en té setze ja no en fem res.

A CINQUANTA ANYS

Les modes de vint, restaurades per la tintura
X. i les potingues de casa Roviralta.

Quan hi ha diners, és de gran to fer-se l'amiga
i segona mare d'algunes polletes.

A SEIXANTA ANYS

Tururut dotze hores.

Paisatges tardorals

DEMATINET

ARA és el bon temps, ara!
La riallera aurora ens brinda amb mil delícies; cel serè, ombretes fresques, aire suau...

Ai, que és de plànyer l'home insensible als exquisits presents de la naturalesa!

El sol rogenic alsa, pausat i majestuós, el seu disc per darrera de la mar, que li balla l'aigua davant els ulls.

Les onades, encara joves i jogassades, s'entretenen a fotografiar-lo.

Tot és gust i calma... Què m'hi dieu..., d'asseure's al llit amb una revolada, i trobar-se al costat... la xocolata i l'aigua fresca, eh?

En mig de l'alegre silenci, considera un hom les meravelles de l'univers, i, sense adonar-se'n, arriba... al fons de la xicra, i, si té criatures, es complau amb goig paternal, a veure com s'enginyen per escurar-la.

Mentrestant glop a glop s'acaba l'aigua, que regaladament li va apagant la set, i, si per sort, sent a piular prop seu els ocellets del cel, procura... tornar-se a jaure, sense fer remor... per no esporuguir-los, i no perdre'n cap nota.

L'ocasió no pot ésser més a posta per rumiar sobre els perfectes instints amb què la providència dotà aquells febles organismes. Qui no posa el pensament en les delicades colors, i en les valentes picades dels lloros? Qui no es sent inclinat a penetrar el misteriós atractiu del pardal, que és el volàtil que de més simpaties gaudeix entre els pàrvuls? I, tot cavilant com diantre s'ho deuen manegar, per fer les coses que tant ens costen, a nosaltres, entra subtil i de puntetes una son tan dolça i afectuosa, que amb mitges escu-

ses s'hi deixa caure tot home imparcial, que no tracti de fer-li una oposició sistemàtica.

Encara és fresc l'aire... la boira del riu tot just comença a esvair-se; la rosada emper-la els pins i l'envellutada molsa de la vall més fonda; i com que un, a certa edat, ja sap que tot això s'esdevé cada dia de la mateixa manera, ronca tranquil i sense recel que pugui trastornar-se l'ordre de la sàvia naturalesa.

Si l'home es desperta i encara és dejorn, hi ha un badall i una estiradeta de braços, i pensa: — Ara és quan un està millor; puix que ara hi som, aprofitem-ho que la vida passa com un buf. Fa una giravolta i, com aquell que no vol la cosa, se'n va a l'altre cantó del llit.

Allí, rabejant-s'hi, ara arronça la una cama, ara arronça l'altra, pensa piadosament en la mala estona que, a la tornada, hauran de passar els que s'hagin llevat dematí per anar a Gràcia o a la mar vella, i si aquella estoneta l'enfila per la compassió, i té un bon cigar, cada xuclada s'enterneix més i més,

recordant-se dels molts que caminen pels rocs, o trepitjant sorra, omplint-se de pols...

Quant més valdria que admiressin l'univers amb tota tranquil·litat, mirant per la salut i estal·liant allò que gasten fora de casa!

Que es pensen que, llevant-se dematí, han de veure algun ase a volar? Que es pensen que trobaran les muntanyes fora de lloc, o els peixos amb paraigua?

Que no es cansin, que, per dematí que es llevin, no trobaran res de nou al món.

La gran avantatge rau a despertar-se a trenc d'alba, i fer com jo: no moure's del llit.

Què posem que jo no em cansaré, i vostès si?

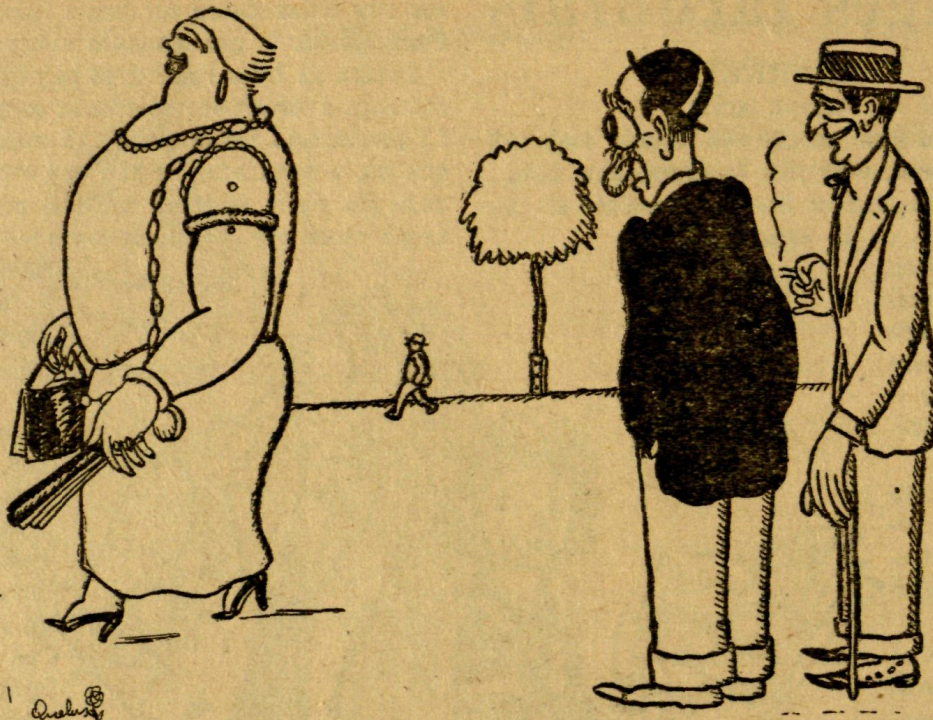
EXAMENS DE FI DE MES

—Do... re... mi... fa... sol.

—Do, re, mi... què?

—Fa... sol...

—No, hombre: hace sol.

ESCORRIALLES DE LA MODA O ELS BRAÇOS QUE ENGANYEN

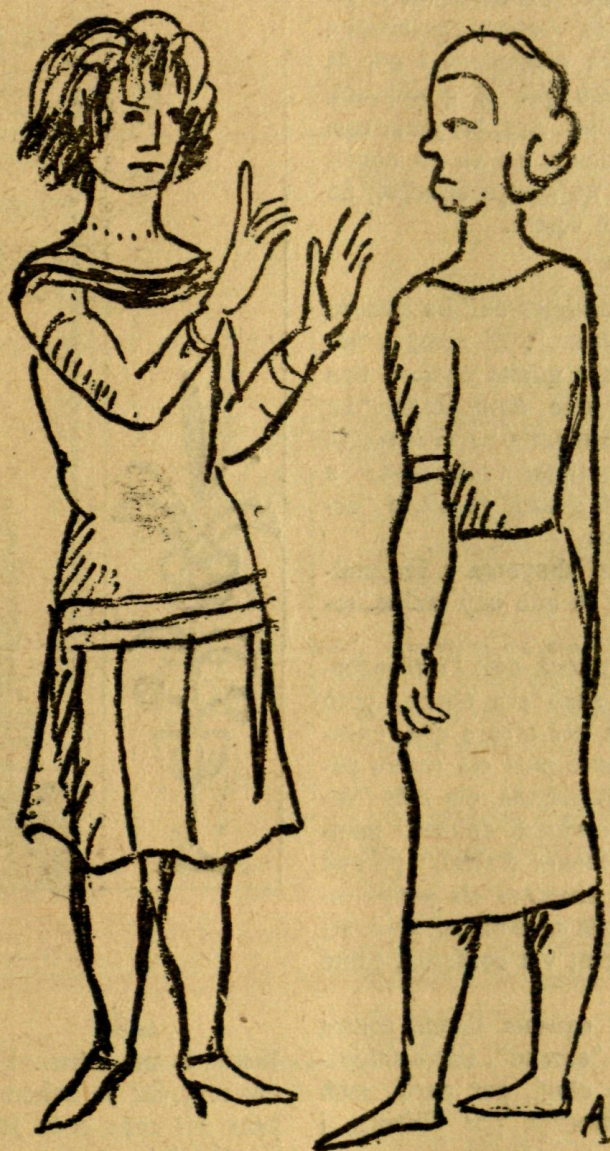
—Guaita: quina senyorassa!

—Que no la coneixes? Es la Titets, la dona del drapaire.

RADIO - P O E M A

Avui la Telefonía
sense fils, sense cordills,
a tothom ja preocupa.
Pels terrats, un sense fi
de pals com de penjar roba
s'alcen, dret a l'infinit;
per poder pescar les ondes
ja de Londres i París,
o de Reus (Centre Lectura),
Hotel Colomb, o Madrid,
Nova Iork, o Cincinnati,
Pittsburg, Boston, Sant Lluís,
Rellinàs i Washington,
de Calcuta i de Pekin,
Lilliput, Xauxa, Altre Barri,
Quinta Forca, Març... i Abril.
Gramofons i pianoles
hauran de fugir d'aquí;
car els ve una competència
que no poden resistir.
Té la Radio innegable

avantatge gran d'estil
sobre els altres mataorelles;
puix que, a més de fer xim-xim,
permet rebre trons, espurnes,
i sorolls de peix fregit,
xiscles de porc que el degollen,
el Prat xerrant descosit,
i altres sorolls dits paràsits,
atmosfèrics, reactius,
ditiràmics, catastròfics,
Sant Boi desfermat, en fi!
Animeu-vos, doncs; au, som-hi,
llegidors, companys i amics:
proveïm-nos d'"aparatos"
i d'antenes a desdir;
aquest temps de tanta calma,
calma tanta que patim,
convé molt teni aquest estri
per moure soroll i crits.

LA GENTE BIEN ES MOLT DECENT O EL
MAL ES FUM DE L'UNGÜENT.

La senyoreta molt enfadada davant de la mi-
nyona:—Això no pot anar, Cinteta: a casa meva
no puc tolerar faldilles tan curtes!

Del balconet estant

"LA VOZ DE LA NIÑA": ELOGI DEL "SERENO".

Havem rebut una lletra de l'autor de l'article de "La voz de la Niña", que comentàrem a EL BORINOT anterior. L'autor es mostra agraïdíssim per la deferència del nostre comentari, i per la "mestria"—així ell diu—amb què el glossàvem. Gràcies, senyor, moltes gràcies. Ara, en justa correspondència a la vostra galania, ací va un novell comentari a un altre escrit no menys enlairat, no menys poètic, ni no menys vostre.

* * *

Aquesta vegada l'eximi escriptor de "La Voz de la Niña" fa l'elogi del "sereno". Si sempre haviem experimentat pel ciutadà guaita nocturn una profunda simpatia, d'ençà que hem llegit "La Voz de la Niña" la nostra simpatia ha esdevingut entusiasme. Comença l'escriptor referint-se a aquells que no volen que el guaita de nit, o "sereno", canti les hores, i diu:

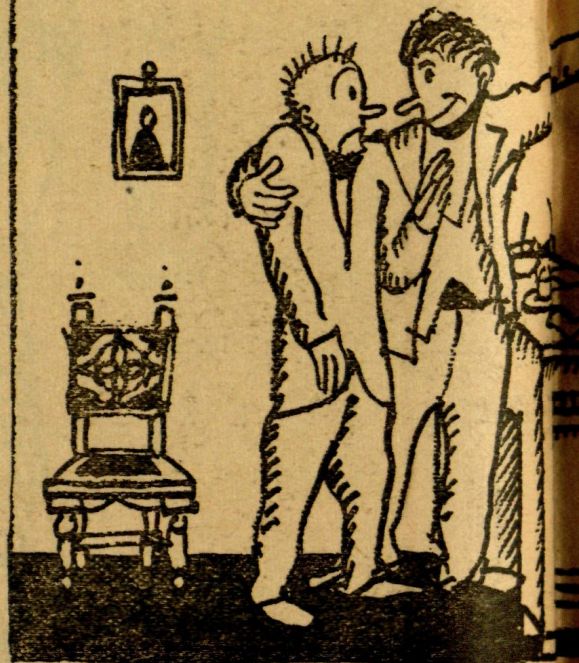
—"Que la voz del sereno ahuyenta a los malhechores? ¡Por Dios! Pero es que hay malhechores aquí?"

I té molta raó: aquesta planta dels "malhechores" avui ja no existeix. Això era abans; però ara!... Cal viure a la lluna per creure que, encara avui, subsisteixen al nostre país els males pecores; quan fins els més furibunds, els més "reconsagrats" d'ahir, han esdevingut dolços i mansuets, com un be amb un manat d'alfals; perquè si ahir, en la penúria, hom aixecava els punys rosegats en l'aire, amb accents maciànics, avui, en la gràcia de l'abundor, la gent viu contenta, canta i or fila.

Després d'haver romput aquesta llança contra els adversaris del cant del "sereno", entra majestuosament a fer-ne el ple elogi, per parts, amb ritme i amb cadència. Comença per l'hivern, i diu:

"Ora, es invierno y hace una noche crudísima y al oírle, nos acurrucamos en la cama, escuchando con deleite el plañido de su voz, que amedrenta los malos pensamientos."

D'aquest paràgraf es dedueixen dues, millor dit tres coses: a) que l'escriptor és un panxacontent, que no està per brocs, ben clar ho diu: ell s'"acurrucava en la cama"; i si el "sereno" es pela de fred, que es faci repicar! b) Però en canvi, es veu que és un individu de bons costums, va al llit d'hora, o almenys no passa les nits en blanc, no és un "noctàmbulo"... un "trasnochador calavera", com diu més avall, blasmant dels baligabalagues trasnuitadors. Deu ésser del gremi dels com cal, que diuen: "la nit, per descansar". c) Sinó que, de tota manera, les seves tentacionetes deu tenir, quan parla de "malos pensamientos"... oh! cada

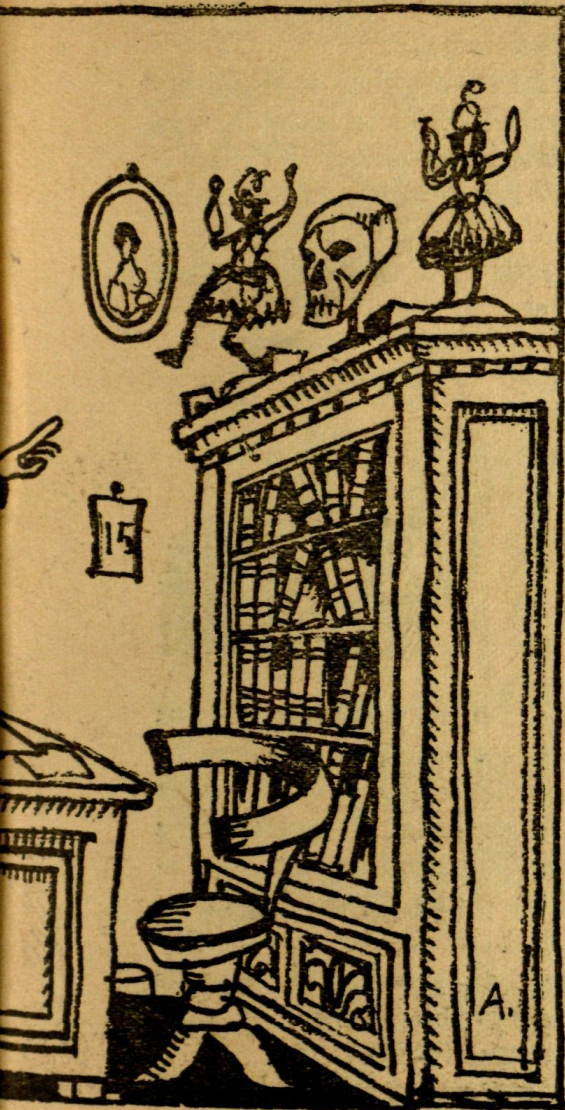
— Es algú de la fami

home és un món... Per altra banda, això no vol dir res; car ja sabem que fins el just i el sant peca set cops cada jornada... I aneu a saber si un dia, "tirant una cana a l'aire", l'eximi escriptor anà a un d'aquests llocs de luxe i de moda a prendre un barrejat de cervesa i sifon dolç, i, després, oh! el record li'n porta algun mal pensament...

Deixant-nos de més consideracions, anem seguint-lo en la seva brillant trajectòria.

—"Ora, llueve, y aquel sonido acompasado, hace concierto con el agua que chapotea en los cristales y nos dice dulcemente: "descansa que yo rondo tu albergue". (Això hom suposa que ho diu el "sereno", és clar, no la pluja; puix que la pluja mulla, però no parla) ...I, arribant a l'estiu (no em direu que l'escriptor no vagi de pressa: tant hi anessin alguns trens!), arribant a l'estiu, fa:

—"Ora es verano y aquel canto lentísimo ayuda al descanso y a dormir con ensueños de rosa

aquesta calavera?

(ai!...—Aquest ai! el posem nosaltres), porque su voz arrulla como un sortilegio soporífero, como canto de esperanza.”

Què direm d'això?... que és senzillament sublim, que arriba a fer la pols a la escena amatorial de Romeu i Julieta... en una paraula, que és ben bé digne de “La Voz de la Niña”, i que, sinó que per l'escrit hom veu que l'articulista és un masclo, gairebé estariem per dir que aquestes ratlles són d'una “niña”, d'una altra Julieta encesa d'amor.

Encara hi ha més, anem seguint: —“El sereno... ha sido instituido para ayudarnos, para mandarle a un recado, a la farmacia, a la comadrona...” Stop! Aquí estariem a punt de tornar a creure que l'escriptor és una dona... però no: és un home; ara que, segurament, —i no és estrany!— alguna vegada, per traure aquests memorables escrits, li deu haver calgut la llevadora.

“...para llamarnos si el tren sale” afegeix; i acabem. La qual cosa demostra que no sempre

surt el tren, que deu haver-hi dies que falla, o que, almenys, deu anar considerablement fora d'hora. Si així no fos, diria: “para llamarnos, si hemos de salir en el tren” oi?... Ara veieu, doncs, de quina manera més fina clava una indirecta a la Companyia aquest minyó!

Es coneix que, tot i que s'“acurruca en la cama”, no dorm, fa l'ull viu.

V. I N.

SETS I VUITS

El número vinent d'EL BORINOT anirà dedicat a l'arròs i als arrossaires.

El senyor Nualart ha estat a l'Ajuntament, en visita oficial de cortesia, per tornar les insígnies del càrrec.

Ja ho veieu fins a on arriba la seva honradesa i la seva escurpulositat.

El senyor Nualart ha renunciat la mà de la senyoreta Elionor.

Continua la rajada de desaparicions de criatures. No hi ha dia que no en surtin de noves. Ja a molts barris i poblacions petites es permeten el luxe de tenir nenes desaparecidas.

Un peó ha trobat a la coneta d'una carretera una maleta. A dins de la maleta hi havia una criatura.

Ja és sorprenent! Però el comble no és això encara. Ens asseguruen que despusahir, dintre d'un panallet—no sabem ben bé si era un panallet o un “marrón glacé”—hom va trobar una nena desaparecida.

Continuen els gossos, com si no res, mossegant pels carrers de Barcelona. Això és una vergonya!

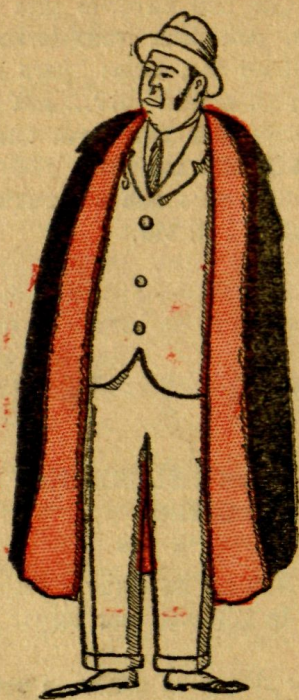
De pas us direm que aneu en compte amb els gossos, encara que portin placa.

L'antic president del Cosell d'Itàlia, senyor Nití, que ara és fora del seu país, preguntat si confiava de tornar a Roma i tenir la presidència del Consell de Ministres, ha respost:—Tot ve dia que pot tornar.

En altres termes, això és allò de “a cada porc li arriba el seu Sant Martí”.

Els periodistes del Perú s'han declarat tots en vaga davant el “propòsit” que el dictador d'aquell país ha deixat entreveure d'establir la premissa censura per la premsa.

Si que s'enflen per poca cosa els periodistes peruans; fixeu-vos-hi: per un senzill propòsit.

Don Santi està de mal humor

(Acabament)

PASSADA una temporada de maurista, es va cansar d'aquesta jeia. Per tou i bo que sigui un llit, jeure sempre d'una mateixa banda ja és sabut que cansa. Noresmenys don Santi tenia arrelades aficions deportives d'ençà de la seva infantesa. Era molt petit, que ja li agradava d'allò més córrer a la "patinetta".

Aconsellat, doncs, per aquest temperament, i de segur també per altres raons, de mica en mica va desplaçar-se del camp maurí, a la host romanonista. El canvi va costar una altra gasetilla als diaris. Anant corrent els temps, de la host romanonista, garcipretista o fos la que fos, va saltar ja a la oleda albina. (Una altra gasetilla als diaris)... I per què, això? Aneu-ho a saber! El fet és que ell, vestit de capa amb abundós folro vermell, va escalar una regidoria; i en tota l'estesa de les regidories ell era l'únic albí: amb gran pompa ell

deia de si mateix que era la "minoria més compacta", ah! i la més honrada.

A partir de la darrera figuereta, va considerar-se don Santi un home en plena esplendor. La seva elegància va esdevenir més perfeta: a l'hivern—ja ho havem dit— amb la seva capa ben tallada i barret impecable; a l'estiu, pantalons blancs, mitjons blancs, sabata baixa amb punta de xarol d'aquelles de fer patir, s'entén cors de dama i de donzella.

Darrerament la seva toaleta assoleix ja extremositats parisines: arriba a aprimar-se les celles, valent-se d'unes pastes, d'unes gotes i d'unes pinces que li permeten de fer-se desaparèixer una pila de pèls innecessaris i atemptatoris a l'esveltesa i a la gentilesa de les celles dernier cri. Mercès a totes aquestes enginyositats, el mateix sembla un Petroni, que un Apol, o un Cupido. Ni un gentilhome dels més ben pintats. En una paraula, un tipus ideal per a qualsevol presidència: sigui d'un cercol de perruquers, d'una penya d'aficionats als toros, o de qualsevulga altra cosa, sempre, però, dintre de les de to més distingit.

Amo i senyor d'una figura i d'una posició tan envejables, don Santi va a córrer la darrera aventura. Després d'haver descobert al Castell de la vila romana d'Olèrdola uns vells pergamins on constava que a don Santi li corresponia un altíssim títol, aquests pergamins no passaren de papers mullats—una cosa per l'estil d'allò dels famosos textos de Titus Livius—! La seva decepció fou enorme. Per distreure's, i per rescabalar-se, si pot, es fa de la colla del saxofon.

Don Santi es compra un saxofon, i es dedica a bufar aquest instrument de moltes veus. Don Santi bufa que bufa...

I aquí, O estimats llegidors, aquí sembla que hem arribat a trobar el punt dolç del malhumor de don Santi: per fi! I és que don Santi bufa que bufa el saxofon; però ai! el saxofon se li posa enrogallat. Don Santi deu pressentir que la seva darrera calaverada no li reeixirà. Ell, tan "guapo", tan bon mosso, ben plantat, veure's amb el saxo-

fon a les mans, com un cavaller de trista figura! Què diran els veïns? què pensaran? com deuen riure! I ell, l'etern ridícul,—però que mai no s'hi ha donat per entès—arriba a pensar que potser farà el ridícul!

II TON DEL GAS

—Ara cada dia tinc quatre hores de piano: la mamà s'ha proposat de treure els veïns.

ESCORRIALLES DE LA MODA, O LA MANIA D'ESSER SENYORS

—Aquest caldo és molt calent, Pepa; posa't el tovalló; podries fer-te una butllofa al davant.

—Ai, fill, que ets ordinari; no sabràs mai fer de senyor!

OLOT - GIRONA

Viatge distret i ràpid — fet en un matxo mecànic.

(Sèneca, II)

D'Olot som a l'estació,
i ens fem en un vagó.
A les tres, tot xano-xano,
comença a marxà el tatano.
Arribem fins al Mayol,
on de bruixes hi ha un vol.
I després, amb poques presses,
diu que ja som a les Preses.
Anant a un xic més del pas,
veiem la ciutat de Bas.
Pujem, fins a Colldebast,
amb poc i força retard.
Com que som al capdamut,
la màquina, ja no treu fum.
Llavors, s'engega furient,
com desafiant al vent.
A Sant Miquel de Pineda,
passa de llarg... però es queda.
I, volant com els mussols,
arribem a Pallarols.
Veiem l'estació de Les Planes,
voltada de grans troanes.
Un xic dormint, i un xic badant,
visitem la Font Picant.
A la gran vila d'Amer,
sempre el tren té feina a fer.
I és una feina molt bona...
s'hi pot sopar, i fer nona.

Si és o no puntual,
ja ho veuràs al Pasteral.
Ara, ja ets a la Sellera,
i el passatge se desespera.
Mireu, les fàbriques d'Anglès,
al mig d'un poble pagès.
Ara som a Bonmatí...
contra el món... contra el destí.
Ja tornem a tenir gana,
a l'estació de Vil·lanna.
Encara que sembli que no,
passarem per Bescanó.
Salt: ¡ai, ai, recarquinyolis!
diu que hi ha dos manicomis.
Ara som Salt-Veïnat;
el carril gros ja ha passat?
Són les set, hora ben bona,
per arribar a Girona.

.....

Amb tres hores i minuts,
mil quilòmetres enduts.

.....
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Tots els que això no cregueu,
fent el viatge ho veureu.

PIU-PIU

VUITS I NOUS

Llegim a la "Gaceta de Madrid" (Núm. 239: octubre, 1924) en l'índex de disposicions, ço que segueix: otra concediendo al Ayuntamiento de Figueras, provincia de Gerona, el tratamiento de "Excedencia".

Suposem que es tracta d'una errada d'impremta, naturalment; per tal com a Figueras—i a tot arreu—encara hi ha homes disposats a treballar i a sacrificar-se pel bé comú.

El cenacle d'Art "Prometeu" donarà a conèixer un d'aquests dies, a l'Ateneu Empordanès, un seguit d'impressions dramàtiques, diàlegs poètics i ballets amb il·lustracions musicals.

Ens plau. Resulta que aquests del "Prometeu" prometen i donen.

Ha estat detinguda una bandada de gitanos que es dedicaven a fer embotits a base de tota mena de despulles, encara que fossin putrefactes.

I tants que en resten, de gitanos així, encara!

Al mausoleu on reposa el cadàver de Lenin, el dictador de Rússia, hom està instal·lant, pels temps dels freds, una estufa.

I no és el mateix una estufa que un "estufat".

Segons notícies que ens arriben de bona tinta, la vetllada que el dia 21 d'aquest mes tindrà lloc al Teatre Romea, per celebrar el primer aniversari de la naixença d'EL BORINOT, serà una festa molt gaia. Ens asseguruen que ja comencen a demanar localitats.

Aquest altre dia, el doctor Serés, de Vilanova d'Alpicat, va prendre possessió del càrrec de Degà de la Facultat de Medicina. L'acte—tenint en compte que gairebé tothom és fora encara, estiuejant—es veié molt concorregut. Hi havia de quatre a cinc professors.

Tocant a la carretera, estenallat sota un arbre, trobaren un home. S'hi atansaren i veieren que no tenia més que una "kurda" d'aquelles tan grosses.

Per fi l'home va parlar, i va dir que havia anat a mercat, que s'havia venut l'ase, i que s'havia gastat els diners a còpia de beure. S'havia begut l'ase.

I quants n'hi ha que se'l beuen, l'ase, i moltes altres coses.

Es molt favorablement comentada l'harmonia i unanimitat que regna ara a tot arreu començant per l'Ajuntament.

Ja era hora que es trobessin ben acoblats tots els homes de mires enlairades i d'esperit de treball pur i desinteressat.

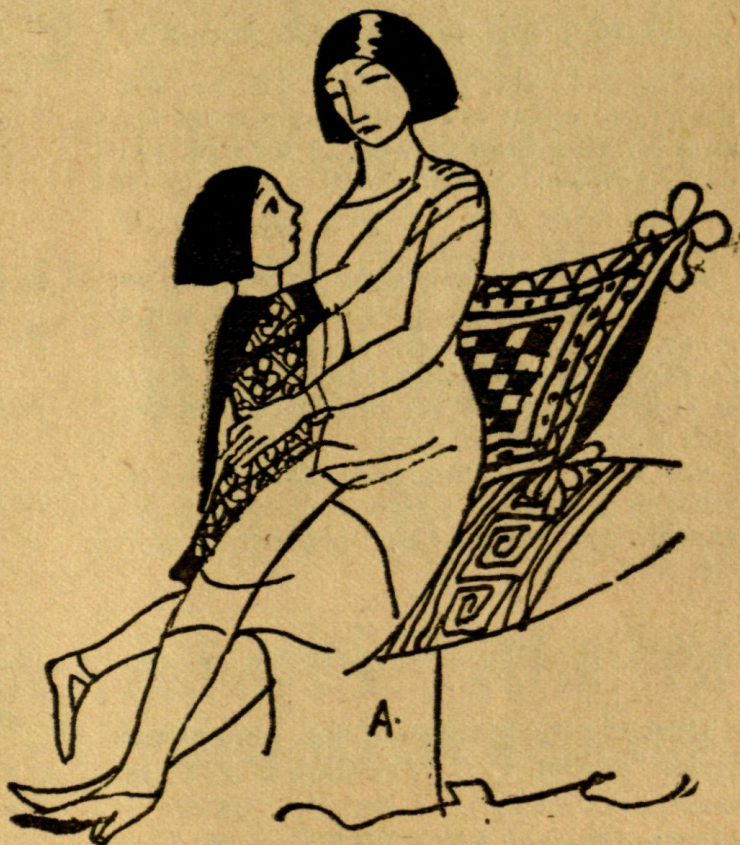
Es molt possible que el Fatu de Tarragona es decideixi per fi a deixar-se assenyalar com a regidor pel dia que convingui.

Ho celebrem.

Importants nuclis d'opinió veurien amb gust el nomenament d'alguna dona en concepte de "regidora" (ei, caixista! no posis "regadora", que aquí no som Subur).

A nosaltres també ens plau la idea.

Apa, Monyos!

ESCORRIALLES DE LA MODA

—Tan vella ets, tieta?

—I ara! qui t'ha ensenyat a dir aquestes coses tan lletges?

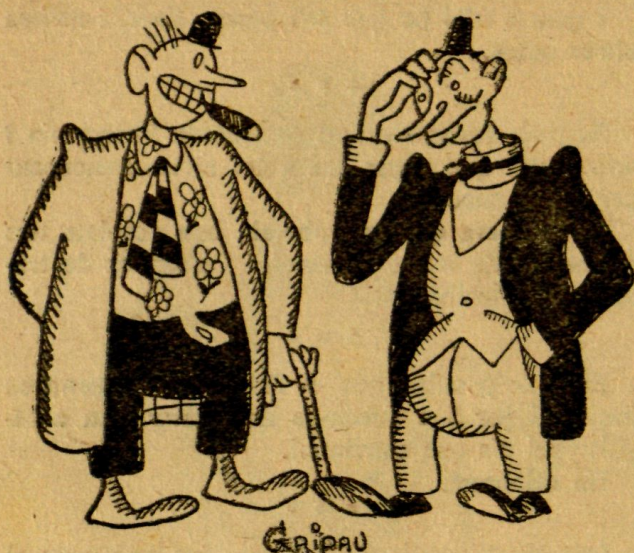
—Oh!... com que ahir deia la mamà que no es posava el cabell curt, perquè encara era jove.

UAB

Universitat de Barcelona
Biblioteca General

ESTANISLAU ROIG GINER

— BARCELONA —

ESTUDIANTINA

- I què faràs ara per menjar.
- Escriure...
- En revistes?... o pel teatre?
- ...al meu pare.

Bens i Cabres

El fill de l'ovella, que no passa d'un any, continua desenrotllant el seu pla de pasturatge fent arrambar els autòmibus, afilar els curiosos i conduir els vianants per les voreres, a l'objecte que ell pugui passar còmodament pel mig, com el Be Pasqual.

Aquesta pruija és diferentment comentada, car si ens atenguéssim a la dita: *Cabrera que tira al monte, no hay cabrero que la guarde*, el fill de l'ovella hauria d'empendre-se-les cap als Molins on hi ha bona herba i una magnífica solitud, propícia a totes les meditacions.

Com que d'ací al Dissabte de Glòria encara pot variar de camí anant a raure al lloc que li pertoca, li farem tocar el flabiol per veure si serva més dret.

XANU

Radiograma d'Igualada

Celebrat partit campionat futbol entre primers equips "BARRA, F. C." i "BONAFE, F. C. Joc exclusiu de Maringallo i Neri del "BARRA" i "Tendas i Manyo" del "BONAFE". Nombrós públic. Arbitratge imparcial amb la campaneta. Partit suspès per incorreccions de Maringallo i Neri. Tendas i Manyo abandonen camp. Escàndol majúscol.

ULTIMA HORA

President Federació ha desqualificat Neri i Maringallo. Expulsats equip "BARRA, F. C."; hom tem que es dissolgui per dimissió altres jugadors.

FAVES

L'aquàrium del Xipreret

A vosaltres, estimats estudiants d'Història Natural que em demaneu les conferències sobre la vida, i en dic els miracles perquè encara no se n'hagin fet, dels peixets, qui pot negar-se a vostre prec? Jo no en fóra capaç i com que estic disposat a complau-vos, començaré dijous vinent les conferències, començant per la primera, i espero seguireu el procés de tota la curiositat que sigui del cas.

Una advertència dec fer-vos abans de començar:

El nou aquàrium, és netament casolà, perquè la instrucció dels peixos així ho requereix. I perquè no tingueu cap decepció, també dec dir-vos que no parlaré del peix espasa ni del que es porta l'oli. Aquests ja els coneixeu i coneixem, no vull tractes amb ells, pel gat, com diu la meua muller.

Fetes aquestes petites observacions, us dic:

Fins el dijous vinent, que ja ens veurem.

EL DEL XIPRERET

Cançó del botiguer generós

*Per la finestra es veu la nit
com una blava nina
fosforescent de cada estel petit,
gatàs quimèric que ens esbrina.*

*El botiguer diuen que ha dit
talment a la veïna:
—Si et plau d'afalagar-me, tot seguit
muda't un xic, Amor, i vina.—*

*Ja la botiga és en oblit.
El botiguer maquina:
—De xocolata ens lleparem el dit;
jo pagaré el de tots, veïna.—*

*Un fals aïret s'és deixondit
davant "La Mallorquina".
—Deixem-ho estar, que es gira mala nit—
el botiguer, prudent, rondina.*

UJIB JEPIC SUMÍS

Biblioteca de Comunicació

Imp. ALTES. Hemeroteca General

Oficina de còpies CASA RENÉ

Gironers · Treballa en català · Rapidesa, bon esment i economia
CARRER DE MONTSIÓ, 18, TELÉFON 4525-A · BARCELONA

TELÉFON { A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demaneu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quíngles i Escaler

Castellciutat

(Seu d'Urgell)

Proveu el cafè amb llet "El Pagès"

*Podeu adquirir el
primer volum de*
EL BORINOT
*enquadrnat
(mig any)
a les llibreries.*
PREU 20 PESSETES

En el límit d'or

Poesies de

Lluís Bertran i Pijoan

*Raó en aquesta administració
Angels, 22 i 24*

**Divendres, dia 21
de Novembre**

**Vetllada
al Romea**

**per celebrar el primer
aniversari de l'alta
naixença de**

EL BORINOT

UB
Biblioteca de Catalunya
Hemeroteca General

EL BORINOT

Any II - Núm. 50

6 novembre 1924

Subscripció:

Trimestre, 3'50

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La correspon a

l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

GENTILESA PER GENTILESA

—Que vol el meu paraigua, senyora?

—Oh! gràcies, jove, que amable... No li fóra el mateix oferir-me un auto?